

[Justitsministeren]

og jeg takker for tilslutningen til, at vi anvender den fremgangsmåde – så ville det også være forkert, hvis vi afgjorde hele debatten her i dag, som også hr. Kofod-Svendsen var inde på. Vi er jo stadig væk interesseret i at høre dem, der har et særligt kendskab til, hvordan man nu kan fremme det, vi ønsker med hensyn til borgernes beskyttelse, samtidig med at vi opnår de fordele, der kan være ved anvendelsen af edb og andre tekniske hjælpemidler.

Sådan tror jeg også – og det forstod jeg også på alle ordførerne – at udvalget opfatter sin opgave. Man vil gerne lytte til dette, og derfor skal jeg ikke gå ind på enkeltheder.

Fru Lissa Mathiasen var inde på flere områder, hvor man kunne tænke sig at foretage yderligere begrænsninger i loven. Jeg vil ikke udelukke det, men vil altså mene, at det er bedst, at vi er afventende med hensyn til de høringssvar, der kommer. Jeg kan sige, at med det medarbejderskab, der har fundet sted i denne sag, er jeg også ganske overbevist om, at vi vil nå frem til et godt resultat. Den bistand, der er kommet fra Folketingets, altså fra retsudvalgets side, har jo allerede på nuværende tidspunkt været meget betydelig og er jo i allerhøjeste grad indeholdt i lovforslaget.

Jeg synes, vi havde en virkelig god konference i april måned i år, dengang vi på mere konkret grundlag, end det er almindeligt ved konferencer, fik drøftet registerlovgivningen og i fællesskab ligesom fik lukket op for de steder, hvor man måske tidligere lidt overfladisk havde ment, at dér kunne der gøres noget. Disse ting fik vi gennemarbejdet mere, og vi fik fastslået, at det var steder, hvor vi skulle sætte ind; vi nåede igennem drøftelserne også frem til, hvordan vi kunne sætte ind for at gøre borgernes beskyttelse bedre.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at udvalgsarbejdet, med den mangeårige interesse, som retsudvalgets formand har haft for beskyttelsen af privatlivets fred, nok skal få afdækket alle områder, sådan at man helt igennem kan leve op til det, som fru Birgith Mogensen formulerer med ordene »privatlivets fred længe leve«. Det var jo det, der gik igennem debatten, og det tror jeg også vi alle ønsker at arbejde for.

Jeg beklager, at jeg ikke kom herop i første runde – lille parti og alt det dér – men jeg fik i hvert fald hørt så meget, at Socialdemokratiet og SF var absolut utilfredse med lovforslaget og ville have det strammet meget, meget mere.

Der er vel ingen mennesker i dette land, der er så forfærdelig glade for al den registrering, der foretages, men på den anden side, blev der sagt her, og ministeren sluttede også af med det: privatlivets fred. Jamen hvad med privatlivets fred for de tusinder af små erhvervsdrivende forretningsfolk, hvor der bliver stjålet, og hvor opklaringsprocenten falder og falder og politiet ingenting kan gøre? Dér beskytter man jo også tyveknægtene, havde jeg nær sagt.

Ifølge det foreliggende forslag må man ikke tage kreditoplysninger; det bliver i hvert fald begrænset, hvad man må. Man strammer mulighederne for at tage nogle oplysninger på kunder, man der ligger jo også i det, at de ansatte faktisk kan snakke i timevis i telefon, uden at man har lov til at sige til dem, at det må de ikke. Det er jo lidt mærkeligt, ikke?

Dernæst dette med privatlivets fred. Vi brandskatter folk fra hus og hjem, folk er nødt til at arbejde sort for i det hele taget at overleve, kan vi se. Det er jo disse partier, der er skyld i, at man er nødt til at udføre det sorte arbejde, men man må ikke bruge den moderne teknik, der kunne medføre, at administrationen kunne forenkles.

Man må ikke samkøre registre, man må ingenting. Hvorfor i himlens navn skal det være forbudt? Hvorfor skal folk ikke have lov til at vide, hvad jeg betaler i skat f.eks.? Hvorfor er man så bange for al den slags oplysninger? En masse andre lande har da den slags oplysninger, og vi har da også haft dem før her. Vi lever i edb-tidsalderen, det er vi nødt til at leve med. Hvem i himlens navn skulle udbasunere – undskyld, formand – hvem skulle udbasunere, at jeg måske har stjålet som 17-årig og sådan noget, hvem skulle være interesseret i det?

Jeg har ikke hermed sagt, at registre er absolut af det gode. Jeg har heller ikke taget stilling til, hvordan vi vil stemme, når lovforslaget kommer til tredje behandling, men jeg har prøvet at påpege, at registrering også kan hjælpe samfundet. Det kan hjælpe borgerne, det kan gøre ting billigere, det kan gøre skat-

Poulsgaard (FP):